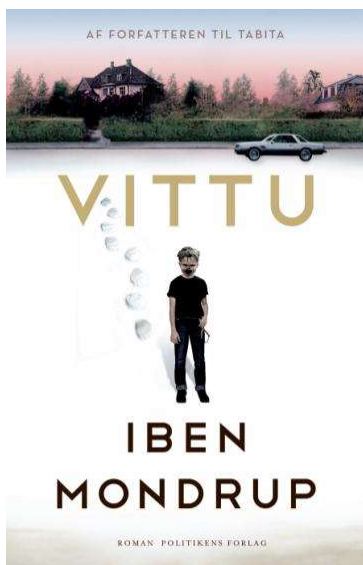

BOG

VITTU (/BOEGER/VITTU- AF-IBEN-MONDRUP)

Af Ibén Mondrup (/forfattere/iben-mondrup) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/vittu-af-iben-mondrup) for at anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-
af-iben-mondrup&title=Vittu](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-af-iben-mondrup&title=Vittu))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-af-iben-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-af-iben-mondrup&status=Vittu+http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-af-iben-mondrup)

[mondrup&status=Vittu+http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-
af-iben-mondrup](http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-mondrup&status=Vittu+http://litteratursiden.dk/boeger/vittu-af-iben-mondrup))

I sin nye barske roman 'Vittu' skriver Mondrup mesterligt om forbudte følelser, svigt og overgreb.

ANMELDELSE

03 jan.22

Af Lise Vandhør

I sin nye barske roman 'Vittu' skriver Mondrup mesterligt om forbudte følelser, svigt og overgreb.

'Vittu' er en selvstændig efterfølger til Tabita (<https://litteratursiden.dk/boeger/tabita>), og begge romaner viser, hvor nemt det var for danskere at adoptere grønlandske børn for 50 år siden. Børnene blev "stjålet", som der direkte står i 'Vittu', og ofte med fatale konsekvenser. Samtidig viser Mondrup i sin nye roman, hvordan en mors kærlighed udvikler sig til overgreb på hendes adoptivsøn, og det er både voldsom og uhyre vigtig læsning. Når 'Vittu' er en så forbandet god, vild og modig roman, er det især, fordi Mondrup med et syleskarpt psykologisk blik inviterer os indenfor i både barnets og moderens sind.

Vi følger den grønlandske dreng Vitus fra 1970 til 1983. Vitus er Tabitas lillebror, og i 'Tabita' adopteres de af en dansk familie, som efter et par år sender Vitus på et børnehjem. I 'Vittu' bliver han som 5-årig adopteret af fotografen Alice og hendes mand Stig. Adoptionen er tydeligvis hendes projekt, og Stig befinder sig kun i deres hjem i Aarhus i weekenderne på grund af sit arbejde. Omdrejningspunktet i romanen er beskrivelsen af den næsten symbiotiske relation mellem Alice og Vitus og af, hvordan Alice udvikler grænseoverskridende adfærd overfor ham.

Romanen stiller skarpt på grænser – om mangel på dem og overskridelse af dem. Alice sætter ikke grænser for Vitus, da han er lille, samtidig med at hun tidligt overskrider hans grænser; hvad enten det er i badekarret eller ved at tage (nøgen)fotos af ham. Hun bruger ham nemlig også til at sætte skub i sin kunstneriske karriere igen. Mondrup kredser elegant om den hårfine balance i forholdet mellem barn og (adoptiv)forælder, og det øjeblik, hvor det bevæger sig fra at være et tæt mor-barn forhold til at få

seksuelle undertoner. Tematikken har været berørt tidligere i forfatterskabet, men aldrig så nuanceret og knugende som her.

Da forholdet under påvirkning af alkohol udvikler sig til overgreb, viser Mondrup sit helt særlige talent for at beskrive modstridende følelser med det seksuelle som drivkraft. Det er til tider ubehagelig læsning, men hold da op, hvor er det blændende skrevet. Mondrup er en stærk stemme i den nye danske litteratur med uafrystelige beskrivelser af de små forskydninger og psykologiske spil mellem mennesker, der er afhængige af hinanden. Det mest alarmerende er, at Alice vil gøre overgrebet til et delt ansvar: *"Men du havde ikke behøvet at ligge inde hos mig", siger hun. "Jeg kunne godt have klaret mig selv". "Du sagde jeg skulle". "Sagde jeg virkelig dét. Det har jeg svært ved at tro." [...] "Uanset hvad jeg skulle have sagt, så behøvede du jo ikke".*

Bogen er komponeret med skiftende synsvinkler, så vi følger det urovækkende forløb med både Vitus' og Alices øjne og med replikker, der må give enhver stik i hjertet: *"Man skal ikke drikke med sine børn," siger hun og griner. "Godt du ikke er mit barn."* Det giver kuldegysninger at høre om de forbudte følelser, som raser i Alice. Hun er fransk, men flygtede fra familien og havde ikke lyst til at føre slægten videre. Vi kender ikke hendes familiehistorie og kan kun gisne om den. Alices følelse af fremmedhed og af ikke at høre til, spejler hun i Vitus.

Når synsvinklen er hos Vitus, oplever vi hans sansende og fantasifulde væsen, der trækker tråde til hans grønlandske rødder, som kommer til at spille en større og større rolle i løbet af bogen. Vitus formår ikke at sætte grænser for Alice, selv om han har en kæreste, og det er hjerteskræende at mærke hans skyld og skam.

Mondrups enestående evne til at beskrive tingene fra børn og unges perspektiv og deres spirende seksualitet har vi set tidligere i forfatterskabet. Når

'Vittu' bliver endnu voldsommere og vigtigere læsning, er det, fordi Mondrup bevæger sig længere ind i mørket og tabuerne – både i barnets oplevelse af overgrebene og i beskrivelsen af krænkerens forkvaklede sind.

BOGDETALJER

Andre bøger af Iben Mondrup